

Veselé Vánoce

J. Vomáčka, Z. Borovec

$\text{♩} = 120$

A C#m E E7/D C#m E7/H A E

R. Vá-no-ce, Vá-no-ce při-chá-ze - jí, zpí-vej-me přá-te - lé, po-ro-ce

9 A C#m E E7/D C#m E7/H A

Vá - no-ce, Vá - no-ce při-chá - ze - jí, šťast-né a ve-se - lé!

17 E E/D# C#m C#m6 H H7/A E/G# E E E/D#

1. Proč jen dě-da říct si ne-dá, tlu-če o stůl v před-sí-ni? A pak, bě-da,

22 C#m C#m6 H H7/A E E E/D# C#m C#m6 H H7/A

mar-ně hle-dá kap-ra pod skří - ní. Na-še te-ta pe - če lé-ta na Vá-no-ce

28 E/G# E E E/D# C#m C#m6 H H7/A E E7

vá-noč-ku. Ne-brep-tá - me, as-poň má-me ně-co pro koč - ku. Jó,

2. Bez prskavek, tvrdil Slávek, na Štědrý den nelze být,
a pak táta s minimaxem zavlažovao byt.

Tyhle ryby neměly by maso míti samou kost,
říká táta vždy, když chvátá na pohotovost.

3. Jednou v roce, na Vánoce, strejda housle popadne.
Jeho vinou se z nich linou tóny záhadné.
Strejdu, vida, děda přidá, „Neseme vám noviny“,
čímž prakticky zničí vždycky večer rodinný.

4. A když sní se, co je v míse, televizor pustíme,
v jizbě dusné všechno usne k blaženosti své.
Mně se taky klíží zraky, bylo toho trochu moc.
Máme na rok na klid nárok, zas až do Vánoc.